

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

VY AF STOCKHOLMS SLOTT. — H. 8. D:S STOCKHOLMSFOTO.

13DE ARG.

DEN 1 OKTOBER 1911.

NO 1.

Efter senaste porträtt.

Atelier Lindbalm, Göteborg.

Gustaf

KONUNG GUSTAF V.

Årets andrakammarval afslutades i söndags, då röstsedelaf lämnningen ägde rum i Västmanlands läns båda valkretsar. Ehuru röstsammanräkningen ännu icke öfverallt verkställdt, kan man dock redan nu skönja resultatet af den allmänna rösträttens och det proportionella valsättets första tillämpning i vårt land. Medan det frisinnade partiet återvänder till nästa års riksdag med ungefär oförändrad styrka, eller omkring 100, har däremot det moderata partiet ansevärt minskats och arbetarepartiet i förhållande därtill ökat, så att de återstående 130 andrakammarledamöterna torde komma att fördela sig tämligen jämnt på dessa båda. Den nuvarande ministären måste sålunda räkna med att möta en opposition i besittning af omkring 100 rösters flertal i Andra kammaren, därest den kvarstannar. Då till följd af Första kammarens fortgående ombildning den förrenade högern därstädes äfven i förbindelse med kammarens moderata grupp icke längre förfogar öfver mer än 85 rösters flertal och ministären sålunda ej heller kan påräkna majoritet i de gemensamma omröstningarna, får man icke förvåna sig öfver att, efter hvad det uppgifves, den nuvarande ministären tagit under allvarligt öfvervägande, huruvida den icke redan nu bör ställa sina platser till monarkens förfogande och sätta honom i tillfälle att före den nya riksdagens sammanträde omgifva sig med en råds-kammare, motsvarande den förändrade parlamentariska situationens kraf.

Så ställes konung *Gustaf V* för första gången inför det allvarliga läge, en total ministerkris alltid innebär. Sin nuvarande råds-kammare kan han sägas ha mottagit i arf af sin fader, äfven om icke mindre än sex af dess elfva ledamöter erhållit sin utnämning under hans egen regeringstid. Nu är det fråga om ingenting mindre än ett fullständigt systemskifte. Lägets vanskligheter bli icke mindre därför, att intet af de politiska partierna i vårt land är i besittning

af en styrka, hvilken sätter det i stånd att ensamt för sig utföra den roll, som tillkommer ett regeringsparti.

Om vår nuvarande konungs höge fader har den statsman, som väl mer än någon annan var kompetent att härutinnan afgifva ett omdöme, nämligen Louis De Geer, yttrat, att "rättvisan fordrar det erkännande, att konung Oscar II under alla ministerkriser som inträffat under hans tid, handlat i en sannt konstitutionell anda och, med underordnande af alla personliga sympatier, alltid låtit sig ledas endast af önskan att, i öfverensstämmelse med den allmänna meningen, åstadkomma det bästa möjliga resultat."

Ingen svensk hyser tvifvel om, att *Gustaf V* i detta hänseende skall visa sig som sin faders värdige efterföljare. Om hans ärliga vilja vittna vackert orden i hans proklamation till svenska folket vid tronbestigningen:

"Ärligen vilja Vi bemöda Oss att med Guds hjälp fylla det ansvarsfulla och höga värf, som sålunda blifvit Oss förelagdt. Hvarje svensks välfärd skall därvid ligga Oss lika varmt om hjärtat. Vår sträfvan skall alltid vara att söka ena Vårt folk till gemensamt arbete för fosterlandet. Väl vetande att för detta ändamål vinnande kräfves ständigt bistånd af medborgare ur alla samhällsklasser, förvänta Vi alla Våre undersåtars trogna medverkan i Våra sträfvan. Endast med ett Sverige uppfyllt af känslan af allas vårt ansvar i arbetet för fosterlandet kan framgång vinnas."

De anförda orden angifva den anda, hvori konung *Gustaf V* går att fylla det viktiga regentvärf, hvilket nu åligger honom såsom den öfver partierna upphöjde. Må den nya råds-kammare, han möjligen finner anledning att välja, lämna honom det bästa bistånd vid förverkligandet af valspråket "*Med folket för fosterlandet*."

Efter fotografi.

Kliché: Kem. A.-D. Teofil Silfverparre, Södra-Obg.

EN GAMMALDAGS GATUBILD — SNART FÖR DAGEN. Efter originalfotografi, tagen vid ett Carl XV:s (X) och hans drottningens (synes vid sidan om konungen) besök i Karlstad. — (Se text å nästa sida.)

FRÅN SCENEN OCH ESTRADEN.

Foto. Jasper Sthlm.

Kliche: Bengt Stjuersparre.

OSCARSTEATERNS SENASTE SUCCÉS: Fru Emma Meissner som titelrollens innehafvarinna i "Kyska Susanna", hvilken hade sin lyckade premiär den 15 sept.

Oscarsteatern hade den 15 sept. premiär på operetten "Kyska Susanna", som blef en fullständig publiksuccés. Härtill bidrog främst det på alla händer utmärkta spelet, och särskildt eröfrade fru Emma Meissner i titelrollen storartadt bifall genom sitt af lifvande humör präglade spel och sina charmanta toaletter.

*

Ballettprimadonnan vid Det K. Teater i Köpenhamn fru Ellen Price de Plane, har företagit en turné i Sverige, hvarunder hon dels gifvit tvenne soaréer i Stockholm, dels berest en hel del städer i landsorten. Den utomordentliga ballerinan har under årens lopp tillvunnit sig allmän popularitet bland

Nog kan modet med skäl kallas nyckfullt när det ena dagen bjuder damerna uppträda i — byxkjol eller åtminstone så snäva kjolar, som tänkas kan, och den andra i — *krinolin!* Ja, ytterligheterna beröra hvarandra; det glunkas nämligen om att denna skönhets och hälsovidriga 1850—60-tals kostym åter lär skola komma till heders, och i Londons tongifvande modejournaler har man sett en utpräglad tendens hos roben att breda ut sig å la krinolin

Den reproduktion af ett gammalt fotografi, vi meddelat våra läsare å föreg. sida, har sålunda, trots sin åldriga prägel, något af aktuellt intresse öfver sig.

*

Efter fotografi.

Kliche: Bengt Stjuersparre.

DANSKA OPERANS PRIMA BALLERINA PÅ SVENSK TURNE. Fru Ellen Price de Plane, som i dagarne gifvit soaréer i Sthlm.

sina landsmän, hvarom äfven det förhållandet vittnar, att hon blifvit förevigad i ett af den kände mecenaten Jacobsens till Köpenhamns stad skänkt konstverk, hvilket framställer henne i en af hennes glansroller, "den lille Havfru".

*

En framstående representant för en annan art af "danskost" är professor Jacques Dalcroze, som f. n. besöker Sverige på en föredragsturné. Prof. Dalcroze är en känd musiker, under många år lärare i komposition vid konservatoriet i Genève. Han är icke en representant för den danskonsens renässans, som i dessa år går genom världen. Den ledande principen i Dalcrozets metod är hämtad ur

musiken, och hans mål är icke att utbilda danserskor, utan i första rummet att sätta eleven i stånd att intimt förstå och njuta och slutligen utöfva musik genom att utbilda hans rytmiska sinne och därjämte hans gehör.

Hans uppvisningar i Stockholm och Göteborg ha helt naturligt väckt ett intresse, som i musikkretsart. o. m. fått mycket påtagliga former.

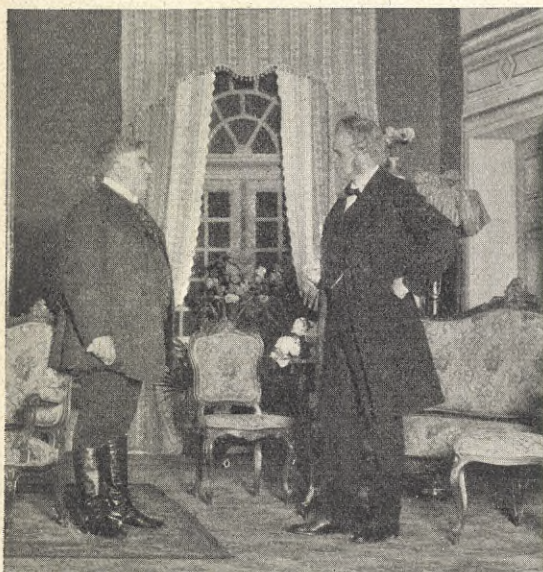
"RYTMISK GYMNASTIK", bild från prof. Jacques Dalcrozets uppvisning i Musikaliska akademien i Stockholm den 21 september.

"TSAR OCH TIMMERMAN" PÅ K. TEATERN. Fr. v.: Peter den store (Wallgren), franske ministern (Stockman), Marie (fru Oscár), Peter Ivanow (Malm). Foto. Jøger, Sthlm.

Ett uppmärksammat musikevenemang var K. Operans framförande af Lortzings komiska opera "Tsar och timmerman" torsdagen den 21 sept. Denna gafs på 1840-talet summanitton gånger, och då den nu presenterades för tjugonde gången, hade stor omsorg nedlagts på regi och utförande och mottogs också med stort bifall af publiken. Hufvud-

rollernas framställare inropades under lifliga applåder och hyllades med rikliga blomstergärder. Som tsaren uppträdde hr Wallgren, "operans specialist på ryska kejsare", hrr Stiebel och Malm hade bägge komiska roller, som de utförde med känd talang, hr Stockman sjöng en fransk diplomat och fru Anna Oscár "visade en lyckligt träffad variant af en af sina mest kända typer".

"ETT HANDELSHUS" på Svenska Teatern: Tjälde (hr Arehn) och advokaten (hr Klintberg). Foto. Jøger, Sthlm.

* Svenska Teatern hade den 10 sept. premiär på Björnsons "En fallit", hvilket hedervärda stycke i den svenska öfversättningen kallats "Ett handelshus". Spelet erhöi af kritiken goda vitsord, och publiken mottog pjäsen med ett bifall, som tydde på framgång. Hufvudrollerna spelades af hrr. Arehn och

Klintberg samt fruarna Gibson och Fahlman.

*

Kungl. Teatern bjöd den 19 sept. på en lofvande debut, i det den unge barytonsångaren Augustin Kock då för första gången uppträdde på operans scen och med sitt utförande af Tonios parti i Pajazzo rön-te en afgjord framgång. Hr Kock har under fyra år studerat sång för den nyligen aflidne sångläraren Oscar Lomborg, och debuten visade, att den unge sångaren med fortsatt allvarligt arbete har en lofvande framtid för sig.

BARYTONSÅNGAREN AUGUSTIN KOCK, debuterade på K. Operan i Stockholm som Tonio i "Pajazzo".

"RENÄS SANS" på Nya Intima teatern: Tintoretto (hr Olsson) och Teresina, (fröken Doris Nelson). Foto. Jøger, Sthlm.

I JAKTTIDER.

GRUPPBILD FRÅN DE KUNGLIGA ELGJAKTERNA VID HUNNEBERG: Sittande fr. v.: öfverhofjägmästaren greve Thage Thott, statsrådet greve Hugo Hamilton, prinsen af Salm, konung GUSTAF, prins VILHELM och envoyén i London greve C. G. Wrangel.

Amatörfotografier.

Kliché: Benzt Silfversparre. "BOGGIEVAGNEN", den första älg, som skjutits i skogarne vid Aminne bruk. Den vackra tjurens baneman, hofmarskalken H. Mörner, synes på bilden invid älgens hufvud.

Vid en elgjakt i skogen vid Aminne bruk i Småland, tillhörigt frih. A. Lilliecreutz, nedlades af hofmarskalken *Hampus Mörner* en ovanligt reslig älg tjur, en fjortontaggare, som af folkhumorn döpts till "boggievagnen" på grund af sin storlek. Endast omkring tio år har elgstam funnits i Aminne skogar, och frih. Lilliecreutz, som tillhör en gammal jägarsläkt och själf är erfaren jägare, har på ett särskildt sätt vårdat sig om stammens skydd. Den nu fällda tjuren var den första elg, som skjutits i brukskogarna, och bruket hade en liten högtid, då "boggievagnen" fick sin bane. Händelsen inspirerade t. o. m. en af de i jakten deltagande till ett litet kväde, som gaf rum åt jägarens triumf öfver det fällda villebrådet men äfven lyste den stolta stammen fri från "okynnes skott" i dessa en jägare fullt värdiga strofer:

"Vi må minnas det alla,
så gammal som ung,
han är äldre i skogen än vi."

Amatörfoto.

Kliché: Benzt Silfversparre.

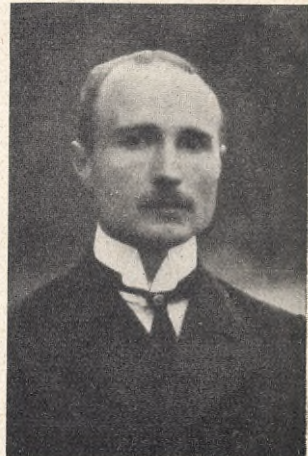
Att bogsera i land en stor och kraftig elg, som skjutits simmande 50 m. från land, måste ju anses som en frisk jägarebragd. Detta fingo emellertid några unga jägare från ett bruk i Västmanlad pröva på härom dagen, då de "fällt" en elg, som påträffats simmande tvärs öfver en skogssjö.

Bilden t. v.:

EN FRISK BILD UR JÄGARLIVET:
Den 50 m. från land skjutna elgen bärgas af några duktiga simmare.

Bilden t. h.:

D:R H. BENCKERT, ordf. i Karolinska institutets gymnastik- och idrottsförening, som i dagarna firar sitt 20-årsjubileum med stora täflingar för akademiska ungdomen i Norden.

Efter fotografi.

Kliché: Benzt Silfversparre.

BLODIGA DYRTIDSUPPLOPP I WIEN.

1. FOLKMASAN FRAMFÖR PARLAMENTSHUSET, SOM AFSPÄRRATS AF EN DUBBEL POLISKEDJA.

2. DE UTKOMMENDERADE DRAGONERNA UTANFÖR EN AF KYRKORNA.

Framför rådhuset i Wien tillställde socialdemokraterna därstädes söndagen den 17 september en väldig demonstration mot förhöjningen af livsmedelsprisen. Mötet, som började i lugn och ro, räknade mer än 40,000 deltagare, och från provisoriska

tribuner, uppresta på gatorna i närheten af rådhuset, talade flera riksdagsmän till massorna. Det dröjde dock ej länge, förrän åhörarna blevo oroliga, tjut och hvisslingar skuro genom luften, och slutligen gick det därhän, att rådhusets fönsterrutor slogs in och flera offentliga byggnader angrepos. Under aftenens lopp antog tumultet allvarligare karaktär, och militären såg sig nödsakad rycka in för att med vapenmakt skingra de upproriska.

Efter fotografier.

3. EN RIKSDAGSMAN TALAR ÖFVER BOSTADSNÖDEN, hvarvid han för massan demonstrerar en barnvagn, med hvilken en familj under flera dagar vandrat omkring i Wien utan tak öfver hufvudet, och som måst tjäna både som sofplats åt barnen och förvaringsrum för husgerådet.

Kliché: Kem. A.-B. Deust Süßersparre, Sthlm. Gbg.

FRÅN S:T ANDREWSUNIVERSITETETS 500-ÅRSJUBILEUM.

Efter fotograf.

500-ÅRSJUBILEET I S:T ANDREWS: Den kände politikern lord Rosebery, förut studerande, nu vald till rektor vid universitetet, mottogs, då han anlände till S:t Andrews, af studenterna, som spände hästarna från vagnen och följde honom i triumftåg till hans bostad. Mannen vid hans sida är universitetets "principal", sir James Donaldson.

Klöhn. Kem. A.-L. Ernst Sjöberg, Skåm-Gbg.

Den lärda världens uppmärksamhet har de senaste dagarna varit riktad på *universitetet i S:t Andrews*, Skottlands äldsta universitet, som nyss firat sitt 500-årsjubileum. S:t Andrewsuniversitetet hör visserligen icke till "storuniversiteten" i egentlig mening, men dess annaler ha att uppvisa en rad af berömda namn, och S:t Andrews är en stad, som trots sin litenhet — den räknar blott 7- å 8000 inv. — spelat en icke oviktig roll i landets historia. Kyrkan S:t Salwator härleder sig sålunda från tiden före reformationen, och lämningar af gamla katedralen, som grundades 1160 af biskop Arnold, och kyrkoruinerna med S:t Regulus torn från tionde århundradet, en hel del andra fornminnen att förtiga, vittna om att S:t Andrews utgjort ett den andliga odlingens hemvist. Staden blef biskopssäte redan på 800-talet och är än i dag Skottlands kyrkliga metropol.

Högtiden firades i närvaro af vetenskapens representanter från världens alla länder, bland hvilka märktes prof. Hjärne, Lagerheim, Nathorst och Söderblom från Sverige, prof. Ramsay från Finland samt prof. Georg Brandes och Jungersen från Danmark. För Sverige särskildt hedrande var det förhållandet, att alla fyra representanterna för svenska universitetet kreerades till hedersdoktorer. Den kände donatorn Andrew Carnegie öfvervar festligheterna och mottog universitetets utmärkelse som en af den andliga odlingens störste befrämjare i vår tid. Bland politiska storheter vid jubileet märktes lord Balfour, kansler för Edinburgs universitet, premiärministern Asquith och lord Rosebery. Denne, som nu blei installerad som universitetets rektor, synes åtnjuta en ovanlig popularitet, hvarom den ofvan meddelade bilden vittnar.

K. F. U. M:s i Uppsala uppförda byggnad inviges den 1 oktober. Byggnaden är uppförd efter ritningar af arkitekten Agi Lindegren i Stockholm. Nedre våningen inrymmer Uppsala Kristliga Studentförbunds lokaler, lokaler för K. F. U. M:s goss- och ynglinga-

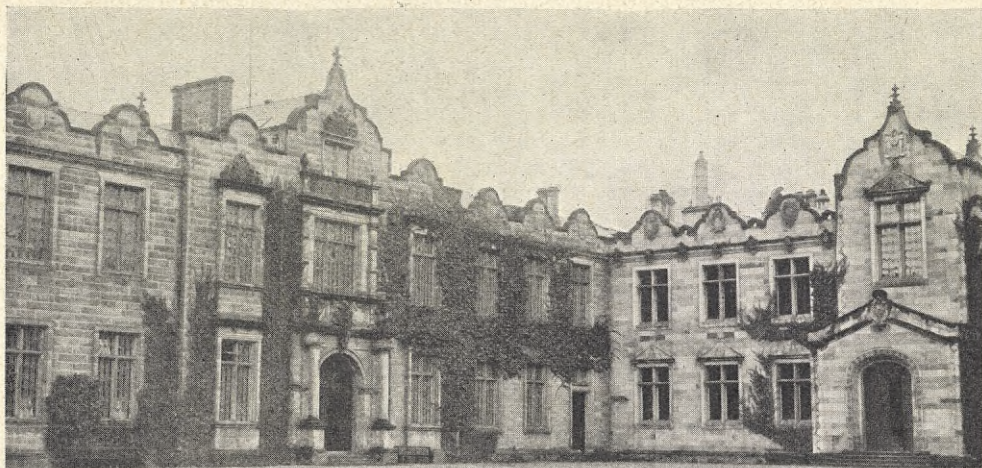
afdelningar jämte vaktmästarbostad. En trappa upp ligga K. F. U. M:s egna samlings-salar, sekreterarens mottagningsrum etc., och andra våningen upptages af hörsalen, som rymmer inemot 500 personer. I västra delen af byggnaden finnes bostad för sekreteraren jämte ett antal studentrum till uthyrning.

Den nya byggnaden, som har ett utomordentligt vackert läge utmed Fyrisån, har tilldragit sig stor uppmärksamhet för sitt originella och på samma gång monumentala yttre.

K. F. U. M:s I UPPSALA NYBYGGNAD, som inviges för sitt ändamål den 1 oktober.

FRÅN S:T ANDREWS-UNIVERSITETETS 500-ÅRSJUBILEUM.

Kliché. Bengt Silfversparre.

ANDREW CARNEGIE,

Den amerikanske mångmillionären i processionen: kreerades vid jubileet till hedersdoktor. Han har som bekant instiftat ett stort antal million-donationer till främja för vetenskap m. m. inom Amerika och Europa, därvid äfven vårt land blifvit ihågkommet.

Öfver: S:T ANDREWS-UNIVERSITETET.

Efter fotografier.

Nederst: REPRESENTANTER FRÅN SVERIGE OCH FINLAND: 1. Prof. Lagerheim, Stockholm; 2. prof. Ramsay, Helsingfors; 3. prof. Nathorst, Stockholm; 4. prof. Söderblom, Uppsala.

INBÖRDESSTRIDERNA I PERSIEN.

KORRESPONDENS TILL H. 8. D. FRÅN EN AF DE UTRESTA SVENSKA OFFICERARNE.

Efter fotografi.
ÖROLIGHETERNA I PERSIEN: Baktiarhöjdingen Serenin-Saltane fotograferad omedelbart efter slaget vid Veramin. Kliche: Bengt Silfversparre.

Som bekant hade persiska regeringen på sin tid hos den svenska anhållit att få "låna" några svenska officerare, som skulle ha till uppgift att organisera det persiska gendarmeriväsendet efter modernt mönster. Denna Persiens hänvändelse till Sverige i en för dess inre ordning så viktig angelägenhet fäste helt naturligt utlandets smickrande uppmärksamhet på vår armé, och när de tre officerare, som af regeringen fingo sig det hedrande uppdraget anförtroddt, kaptenen vid Södra skånska infanteriregementet Hjalmarson samt löjtnanterna vid Upplands artilleriregemente Petersén och vid Svea lifgarde Skiöldebrand, af hvilka den förstnämde nu är öfverste och de båda andra majorer i persiska armén, afreste

till sitt arbetsfält i österlandet, följdes deras färd från olika håll med största intresse. Ett af de sista meddelandena från dem hade lydt, att de tvungits att kvarstanna i Konstantinopel på grund af de svåra oroligheterna i Persien. Nu ha de emellertid fortsatt resan till Teheran just för dessas skull, och enligt en korrespondens till H. 8. D. från en af de svenska officerarna, befinna sig nu alla tre i full verksamhet där ute och ha t. o. m. redan hvar och en på sin post aktivt deltagit i striderna mellan schahens och regeringens trupper.

Vår korresp. skriver sålunda: Muhammed-Ali har långsamt men säkert med sina trupper avancerat mot Teheran, och man har nästan kunnat vänta, att han åter skulle inta sin förlorade tron, hvilken nu som bekant innehas af hans son Sultan Achmed. För en tid sedan led han emellertid ett icke obetydligt afbräck, i det en af hans mot huvudstaden marscherande kolonner den 5 september blef i grund slagen af regeringstrupperna vid Veramin-Emamsade-Djaffar blott några få mil utanför Teheran, och från hvilken drabbning våra bilder äro tagna. I fyra kolonner ha exschahens trupper ryckt fram, tre från norr och öster och en från sydväst. En af de förstnämde hade i början af sept. kommit i huvudstadens omedelbara närhet, hvarför regeringen tvangs att i all hast utsända de i staden för tillfället befintliga trupperna, ett kompani infanteri, 500 baktiarer — en beriden nomadstam i södra Persien, som på grund af oroligheterna inkallats af regeringen till landets försvar — samt en trupp gendarmer, medförande två kanoner och en kulspruta. Denna styrka, utgörande 1200 man, lämnade Teheran under polischefen, öfverste Hjalmarsons befäl den 4 september på kvällen för att undandrifva den omkring 1400 man starka,

Efter fotografi.
MINISTERPRESIDENTEN STOLYPINS PALATS I S:T PETERSBURG. Kliche: Bengt Silfversparre.
Elagin Palais, där Stolypins arbetsrum efter attentatet afstängts och förseglats.

OROLIGHETERNA I PERSIEN.

1. Ersched-Dehlé, general i exschahen Muhammed-Alis armé, fusiljerad efter slaget vid Veramin den 5 sept.
2. Baktiarer, samlade framför Emamsade-Djaffar omedelbart före drabbningen. Baktiarna utgöra en beriden nomadstam i södra Persien, som af regeringen uppbådats till landets försvar.
3. Baktiarhöfdningen Emir-Madjahed.
- 4-5. De segrande trupperna på hemväg.

hufvudsakligast af turkmaner bestående fiendliga kårer, som då befunno sig knappa tre mil utanför Teheran. Som avantgarde framryckte baktiarna med kulsprutan, skött af en tysk officer. Följande dagens eftermiddag påträffades fiendens läger mellan staden Veramin och helgongräven Emamsade-Djaffar. Där var allt lugnt och stilla; de intet ondt anande turkmanerna hade i sina tält sökt skydd för den glödheta solen och voro just inte beredda på anfall. Den tyske officeren satte ögonblickligen kulsprutan i verksamhet, och under den allmänna förvirring, som härvid uppstod i lägret, förelade icke baktiarnas samtidiga angrepp sin verkan. När så hufvudarmén något senare anlände, hade denna endast att med segrarna dela rofvet, som var rikligt nog för att tydligt lägga i dagen, att de

kringliggande byarna varit utsatta för omsorgsfull plundring. På valplatsen lågo 40 turkmaner och 4 baktiarer; ett hundratal fångar togos, däribland chefen Ersched-Dehlé, som fusiljerades på platsen. Liket medtogs till staden och upphängdes på ett torg, androm till varnagel.

H. 8 D. torde i fortsättningen bli i tillfälle att meddela ytterligare ett antal intressanta bilder från det oroliga Persien och de svenska officerarnes arbete där.

Efter fotografier.

Klüber. Bengt Sjöforsparre.

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

(Till vidstående bild).

Efter fotografi.
Kliche: Bengt Sjöversparre.
ENKEDROTTNING ALEXANDRA (t. h.)
OCH ENKEKEJSARINNAN AF RYSSLAND
(t. v.)

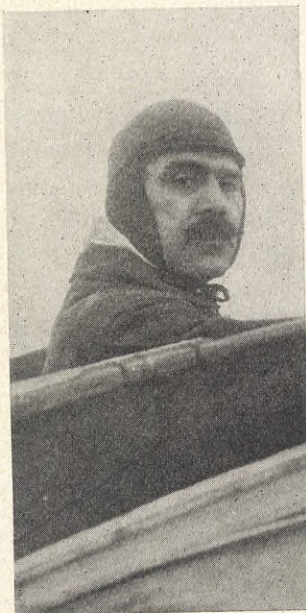
områden fört aerotekniken framåt, fransmannen löjtnant *Nieuport*, afled i Paris den 16 sept. till följd af de skador, han under fall föregående dag från sitt aeroplan ådragit sig.

Nieuport var son af en general och född i Algier år 1875. Efter avslutade skolstudier ägnade han sig först någon tid åt cykelsporten och gjorde sig ett namn på kapplöpningsbanorna. Därefter kom han in i automobilindustrin och konstruerade en af de första elektriska bilerna. För ett par år sedan ägnade han sig åt aviatiken, men mindre som flygman än som konstruktör, och hade i denna egenskap gjort sig så bemärkt, att krigs-

Vi meddela här de furstliga systrarnes porträtt i anledning af deras ärligen återkommande besök i sitt hemland, Danmark, där de som bekant under en tid af året bebo sin vackra villa i Hvidöre vid sundet.

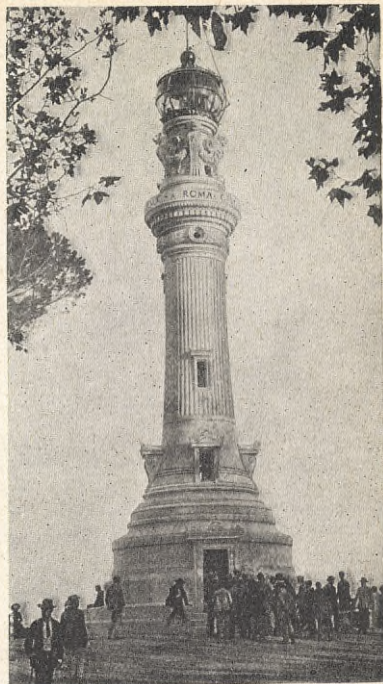
*

En af aviatikens mest lofvande utöfvare, som på flera

Efter fotografi.
Kliche: Bengt Sjöversparre.

EN FÖRLUST FÖR FRANSK AVIATIK: Den 16 september afled i Paris aviatikern *NIEUPORT* af de skador han ådragit sig vid ett fall med sitt aeroplan.

Efter fotografi.
Kliche: Bengt Sjöversparre.
EN PATRIOTISK GÅFVA: FYRTORNET PÅ MONTE GIANICOLO, som skänkts till staden Rom af i Argentina bosatta italienare och i dagarne blifvit invigt.

ministern åt honom lyckats utverka hederlegionens kors — en utmärkelse, som dock kom för sent. *Nieuport* hade nämligen redan aflidit, då ministern infann sig på sjukhuset för att öfverlämna decorationen, som nu fick smycka den döde.

*

Den amerikanske aviatikern *Ward* startade den 13 sept. en flykt tvärs öfver Förenta Staterna.

Någon vecka förut anträdde aviatikern *Fowler* en liknande försöksflykt från New-York med San Francisco som mål, men störtade ned från sitt aeroplan och måste afbryta flykten.

MED DETTA HÄFTE
börjar
HVAR 8 DAGS
13:de årg.

Blif medarbetare:
vare sig inom den
litterära eller illustrativa
afdelningen.

Insänd bidrag;
vi honorera eller
returnera. :: :: :: ::

Efter fotografi.
FLYKTEN ÖFVER AMERIKANSKA FASTLANDET.
Aviatikern *WARD* i sitt aeroplan omedelbart före
starten från New York till San Francisco.

"EN ROLIG HISTORIA"

får litet hvar då och då höra;
mest äro de ju tagna ur våra
skämtblad, men sådana vilja vi
gifvetvis inte ha. Men nya och
bra anekdoter och småhistorier
äro alltid välkomna i H. S. D. och
honoreras gärna.

NI GÅR PÅ JAKT
och hör historier, inte sanna,
men roliga.

NI ÄR BLAND VÄNNER
och hör kanske någon ny anekdot.

ANTECKNA,
sänd in till HVAR 8 DAG.

ETT SPÖKE. AF GUSTAF ULLMAN.

FÖR HVAR 8 DAG.

Redaktör Tordell hade semester, och ämnade nyttja den. Dock icke till hvila, utan att sköta de privata angelägenheter, som de "stora världshändelserna" eljest skoningslöst nödgade honom att lägga på hyllan. Nu satt han ändtligen på det lilla svala och tomma rummet, han hyrt i ett badortspensionat vid västkusten. Intet telefonpingel, intet smållande i dörrar, rännande i trappor, inga dumma frågor, inga order eller böner kunde här störa hans frid. Eller — hans egen inre ofrid, som gifvit hans hjassa fler grå här än alla politiska konflikter, krigsmoln och omhvälfningar i världen. Han utbrast för sig själf:

— Tänk, att få sörja i fred, ångra och grubbla ut, att få vara olycklig i fred! — Det lättar, — det är det enda, som hjälper en att stryka strecket öfver allt, allt! Han strök sig öfver pannan, precis med samma, bråda, nervösa rörelse som när han afärdat ett viktigt redaktionsärende. Och han drog fram ur sin koffert, som hvilade på en spjalstol bredvid, en stor, tjock brefbunt, i brunt konvolut med ett gumiband om.

— Gudskelöf, här finns kakelugn! suckade han i en slags bitter tillfredsställelse.

Per Tordell var yngre till år, än man af hans yttre och hans betydande ställning i sitt fack, kunde antaga. Men han hade lefvat fort och ifrigt, hade redan från tidigaste ungdomen skaffat sig omfattande lifserfarenhet, grundad på stort intresse för människor och på förmågan att intressera dem. Skolan, universitetet, reselit och arbetslif, allt hade för honom varit en enda generalrevy, där den kära nästan tågat förbi, i otaliga gestalter, led efter led, — för hans blick, hans mönstrande, allt iakttagande skarpblick. — Tidigt hemlös, ensam i lifvet, hade han blifvit åskådare, granskare, domare, nyfiken, och evinnerligt otillfredsställd. Det fanns ju ej, tyckte han, en enda själ i detta oändliga rummel, som verkligen angick honom personligen. Han trodde sig stå fullkomligt utanför, — och visste sig likväl förhåxad af studiet öfver den mänskliga tillvaron!

— Så där, ja! — Det var det! — Där gick den! Mumlande så för sig själf slet han bref efter bref ur dess kuvert, ögnade flyktigt, med ett envist torrt grin i sitt kloka, för tidigt farade ansikte, alla dessa skrivelser, — och slängde undan dem i en hög på bordet.

— Där ha vi s. k. vänskap! Puh! — Där s. k. förtroende! Hu! — Där s. k. frimodig öppenhet! — Där s. k. klagan! — och där — s. k. kärlek. Hu! Alltsammans i denna raskt växande hög af skriftliga meddelanden tedde sig för Tordell som idel lögn, idel "så kalladt", — som alltid var — något annat!

— Det är nästan en lycka, sade han till sig själf, att aldrig ha tid att sköta sin egen korrespondens. Egentligen borde man kasta den på elden oläst.

Redaktören njöt uppriktigt af förkänslan! — att se allt detta nedbläckade papper förvandlas till aska, och bli till intet, som om det aldrig funnits. Nå, — ett och annat måste han ju gömma, af rent praktiska skäl. Men för hans hjärta fanns där sannligen inga relikar att bevara. — Plötsligt undslapp det honom:

— Ah, — ja, hon, ja!

Han stirrade på ett litet bref, tunnt och blekt som ett visset blomblad. Mot sin vilja läste han om och om igen:

"Min käre Per.

För sista gången kallar jag dig så. Jag vet ju nu, hvad du tror om mig, och hvad du vill. Jag rättar mig därefter. Jag skall icke komma till dig mer, aldrig mer gå dig i vägen. Och om vi af en slump,

utan min förskyllan skulle återse hvarandra, skall jag icke med en blick ens låta ana, att vi känt hvarandra, — för att ej säga mer.

Din Helene."

— Min Helene! — hväste Tordell i mustaschen, och kramade det lilla brefvet i sin hand, som om det varit ett lefvande väsen, hvilket han ville döda.

— Min! Det var lätt sagt. Men det kunde du aldrig bevisa! Du begärde, att jag skulle tro dig, blindt, på ditt ord, på dina ärliga ögon, som det heter, — och för din s. k. kärleks skull. Du begärde det orimliga! — — — Hur ofta hade hon icke, tåligt, ihärdigt, men mildt, förklarar allt för honom: — att hon, för sin fars skull, som enda dottern till en hög militär och hofman, måste taga del i ett aldrig hvilande sällskapslif! Att hon, — liksom han på sitt håll, — var dömd att ägna tid och uppmärksamhet, ja, skenbart intresse, åt tusen ting och personer, som i grund voro henne personligen likgiltiga! — Allt, som hon kunde ge honom, honom ensam, sitt hjärta, sin hand, sitt lif, hade hon erbjudit honom. Men hon hvarken ville eller kunde för alltid öfverge sin fader, hvars enda hopp och stöd hon varit ända sedan barndomen, då modern ryckts bort. — Fadern, — tänkte Per hänfullt: — en reumatisk öfverste, som lever för grogg och vira! — Åh nej, det är för ett och flera regementens skull, för hela fina världens skull, hon icke kan draga sig tillbaka till min vrå, ensam med mig! — —

Han, som med outröttlig nyfikenhet sökt människans sällskap och knutit massor af förbindelser, för idel själfviska syften, kunde icke förmå sig att tillåta sin älskade att i minsta mån bibehålla kontakten med de kretsar, hvarur hon framgått. — En nick, ett leende, en hälsning af vanlig, enkel höflighet var nog att göra honom utom sig: — hon bedrog honom, gäckades, lekte med honom, med hans bästa, heligaste känslor! Det gick inte, det; — nej, det gick inte.

* * *

— Jag känner inte en enda af dem, — och ändå vet jag precis, hvad de gå för —

Med denna tanke gjorde redaktören sitt inträde i badhotellets stora, kyrkliknande mathall, som ekade af prat och barnpladder på flera olika språk. Och han slog sig ner vid sitt bord utan att låtsas se någon. Men öfver matsedelns kant spejade han ofrivilligt förstulet rundt i det väldiga rummet. Ja, där hade han dem alla, som han väntat sig. — Han hade hunnit öfver soppan, när han åter såg upp och ägnade den kring honom sorlande mängden en nådig uppmärksamhet. Då upptäckte han ett par nykomlingar, — två damer, som långsamt, med litet stel högtidlighet skredo in i salen. Per Tordell trodde sig plötsligt försatt i dröm eller trance: — han igenkände vid första ögonkastet, fast det nu var några år sedan, han sett dem senast. Det var Helene och hennes gamla väninna, sällskapsdam i öfverstens hem. Men, de voro båda sorgklädda. Var kanske hennes fader död? Per hade icke hört något därom, men sådant kunde ju undgå äfven en journalist, som hufvudsakligen har att syssla med politiken. — — Ja, där kom hon, Helene, snedt öfver golvet, tätt förbi hans bord. Och såg, tycktes det, lugnt, om ock med sorgsen likgiltighet, rakt fram, på dessa frammande människor, och — på Per, men såsom på en af dem! — Och i dag, när han af en slump återfunnit hennes lilla afskedsbiljett, kunde han ha svurit på, att den ljög, att hon — trots allt, — ofel-

Forts. å sid. 14.

Danils Olof Larsson heter en nu 60-årig man i Elfdalen, som ända sedan barndomen gått vall i fäbodarna hvarje sommar och ännu, trots sina sextio år, fortsätter härmed, frisk och hurtig som en kraftig yngling. Tidigt på morgonen är han klar till upp-brott; med yxa och skinnsäck på ryggen, staiven i hand och "strauten", vall-hornet, under ena armen gör han den långväga vandringsen upp till fäboden med sin boskap. Till vallarens utrustning hör äfven den s. k. "slickpåsen", en påse, fylld med kli och salt till djurens förfriskning på vägen, och lustigt är det att se, hur korna, som väl känna igen sin vallare, under vallningen kämpas om att få gå närmast denne för att få en "slick" med ur påsen.

Gubben Danils är väl känd uppe i Elfdalen; icke minst ha turisterna ofta glatt sig åt den friska anblicken af den gamle vallaren, då han "kulande" och spelande på strauten drar till fäbod med sina kor.

Efter fotografier. Klische: Benot Sjöbergsparens.
DANILS OLOF LARSSON med sina vallkor;
Fullt rustad för fäbodfärd, blåser till upp-brott.

med halmpressar ha de sista åren fått stor spridning, och ofta samman-sluta sig närboende landtmän om inköpande af tröskverk, som sålunda "vandar" från gård till gård. Transporten sker oftast med tillhjälp af dragare, men äfven förekomma själf-gående verk, i det lokomobilen drar trösk-verket och pressen.

I detta sammanhang kan nämnas, att skörde-meddelandena från dessa trakter inrymma åtskilliga bekymmer till följd af den svåra torkan.

Nedanstående vällyckade bild ger en god föreställning af hur *landtarbetet vid de skånska gårdarna* f. n. gestalta sig. Den är tagen å *Anderslöfs gård* i den skånska socknen med samma namn, som bekant en af Skånes bördigaste trakter. Det är ett s. k. "tröksätt" med ångtröska och halmpress i full verksamhet. Öfverallt i bygderna är nu tröskningen i gång; de moderna maskinerna

Foto, Lefré, Anderslöf.

EN TYPISK OCH VACKER BILD FRÅN HÖSTENS LANDTARBETE.
Tröksätt å Anderslöfs gård i Anderslöfs socken, en af Skånes bördigaste trakter.

Klische: Kem. A.-B. T. Pont Sjöbergsparens, Sjöberg-Cluj.

H. 8 D:s STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Klubb: Bengt Sjöberg.

(Forts. fr. sid. 12)

bart skulle gifva tecken på igenkännande, därest de åter möttes. Kanske nästan omärkligt, blott med en blick eller en flyktig skiftning i minen, en darrning i ögonlocken, i munvinklarna! Men ändå, — en stram, första hälsning! — Och i så fall skulle han naturligtvis besvara den, — höfligt, men iskallt, med den mest afvisande oberördhet. — — — Och nu skred hon, som ett spöke, förbi honom, med orubblig, fulländad likgiltighet! — Hon höll ord: icke ens med en blick lät hon ana, att de känt hvarandra. Hon, — som legat i hans famn, legat på knä för honom! Rent mekaniskt bugade Per Tordell, — i det han följde henne med ögonen, mer frågande, än han själf visste. Helene böjde lätt på huvudet, men alldeles uttryckslös i uppsyn och hållning. Som om han vore en bortglömd — en den mest flyktiga bekantskap bland tusen andra. — Det var otroligt! Han fortsatte sin middag liksom han hälsat, rent förströdt, som i en sällsam dvala. Och så hade han ju inte annat att göra, än stiga upp och lämna salen.

* * *

Per Tordell var rof för en hos honom ovan känslöstrid: fäfan och den nyvaknade kärleken stredo inom honom. Flera dagar hade förlutit efter återseendet, och alljämnt bibehöll Helene sitt främmande, utestängande sätt. — De gled förbi hvarann som spöken, tyckte han, med gemensamma minnen från en svunnen värld, — nu evigt döda. — Af en slump hörde han så en morgon hotellpersonalen nämna hennes namn och snara afresa. En obetvinglig ångest grep honom. Och redan en kort stund därefter stod han framför henne på terrassen utåt havet, — med hatten i hand, liksom tiggande om nåd. —

— Hvad ni är — förändrad, Helene? —
— Kanske. Mindre än ni tror, likväl. Min far —. Han afbröt henne med en vördnadsfull gest:
— Jag förstår, och ber få betyga mitt deltagande!
— Tack, — sade Helene enkelt, men utan eftertryck.

— Ni var en god dotter, — fortsatte han: — och jag har lärt mig beundra er trofasthet.

— Hvad vet ni om den, Per Tordell? —

Hon lät verkligen ana ett småleende, ett rätt sorgset.

— Jo. — Jag vet nu, att ni kan hålla edra ord. Det är, tro mig, mycket få, som kunna det. Jäg hade knappast väntat —

— Det af mig? inföll hon, ej utan bitterhet.

— Helene! Missförstå mig inte! Jag har kanske blifvit älskad förr, — som det kallas, — men aldrig mött någon, som velat offra något för mig. Af er begärde jag det orimliga. Jag är mig lik. Nu — begär jag endast förlåtelse! — Innan vi åter, — — innan ni reser! —

Han betraktade hennes bleka, rena drag med en undergifvet forskande ömhet. Och hon besvarade hans blick med en mildhet, som sakta, men oemotståndligt fyllde de stora, djupa ögonen med tårars glans.

— Ni, du — Per, du har varit så ensam i lifvet, midt i lifvet, — och så ville du ha mig ensam med dig, helt ensam för dig själf? Inom lås och bom! —

— Ja! Nej —, jo tyvärr! — Han rodnade som en brydd gosse. Helene log åter, nu mera gladt.

— Nå. Du kan få det nu, — om du vill.

— Om jag vill, Helene! Ja, — men icke så! Utan i allt efter din vilja. Den — skall bli mitt rättensnöre. Jag behöfver det, — ty, jag har farit vilse! —

H. 8 D:S NYA FÖLJETONG.

Valet af följetong är ju alltid en ömtålig uppgift, ej minst för en tidskrift som Hvar 8 Dag med dess ofantligt vidsträckta och fordrande läskrets. Men vid denna årgångs början har valet varit särskildt svårt att träffa: å ena sidan ett urval af nya romaner, å den andra en ävenledes ny fortsättning af "Pam" hvilken senare ju afslutades i ett af de närmast föregående numren. Det är ju alltid roligt att kunna tillföra sina läsare en helt ny bekantskap, men å andra sidan ha vi oss också väl bekant, hur utomordentligt populär "Pam" blifvit, och hvilka stora sympatier hon tillvunnit sig. Och i vissheten om

att skiljsmässan från henne utan kännedom om hennes blifvande öden skulle vara mer än ovälkommen för hennes otaliga svenska vänner och väninnor, ha vi bestämt oss för att som den nya årgångens följetong införa romanen "Hur det gick Pam."

På samma gang vilja vi påpeka, att denna är en fullt sjäfständig bok för sig, som sålunda kan läsas äfven af dem, som ej förut läst "Pam"; den synes oss vara än mera rörlig och oinväxlande än den första boken om Pam, och stärker därför ytterligare sympatierna för denna förträffligt skildrade, sunda och i högsta grad tilldragande engelska kvinnotyp.

Red.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data ä nästa sida.

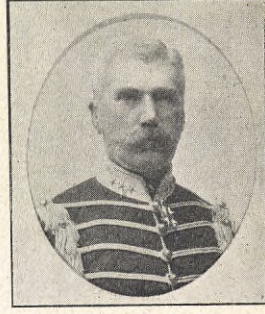
C. A. M. NORDENSKJÖLD.
Generallöjtnant. Bev. afsked
såsom chef för 3:e arméfördel-
ningen.*

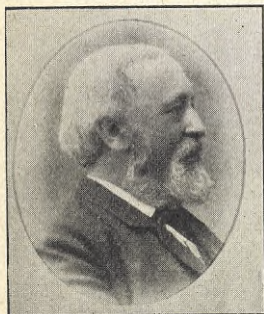
P. C. VON PLATEN.
Generalmajor. Nyutnämnd chef
för 3:e arméfördelningen.*

J. C. LEMCHEN.
Nyutnämnd till generalmajor o.
kommandant i Karlsborgs fäst-
ning.*

C. W. H. LEUHUSEN.
Frih. F. d. Öfverste. — Börs-
torp, Mariestad. 70 år 12 Sept.*

E. V. C. PLANTING-GYLLEN-
BÅGA. — F. d. häradshöfd. i
Oppunda o. Villått. doms. —
Stockholm. 80 år 11 Sept.

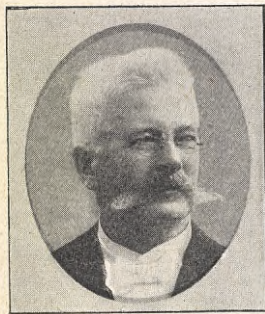
L. A. CELSING.
Kammarherre—Godsegare—
Lindhölm, Barfva.
75 år 21 Sept.*

J. T. GRIPENSTEDT.
Friherre. Godsegare. — Bysta,
Kilsno. 60 år 16 Sept.*

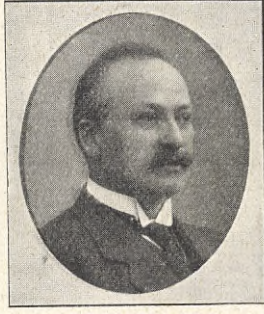
H. J. BECK-FRIIS.
Friherre. Envoyé. — Wien.
50 år 27 Sept.*

M. FALK.
F. d. Professor. — Uppsala.
70 år den 19 Sept.*

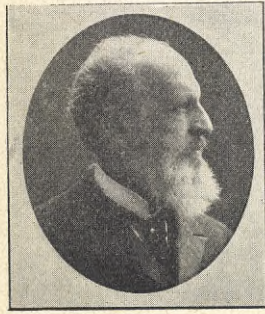
K. SJÖLANDER.
Fröken Skölförest Stadsfullm.
— Gefle. 70 år 12 Sept.

J. H. ÅKERMAN.
Professor. — Stockholm.
50 år 12 Sept.*

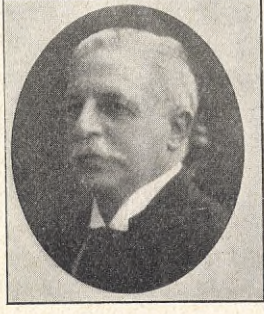
K. FRIES
Fil. d.r. — Stockholm.
50 år 8 Sept.*

J. H. PALME.
Bankdirektör. — Stockholm.
70 år 16 Sept.*

J. F. S. HOLM.
Konsul. Fabriksidkare. — Göte-
borg. 65 år 12 Sept.*

K. L. LUNDBERG.
Direktör. — Stockholm.
60 år 21 Sept.*

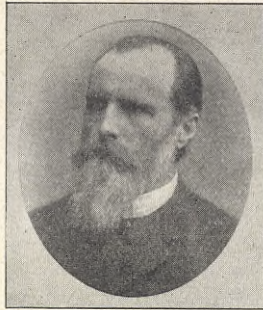
H. GUSTAFSON.
Handlande. — Vaxholm.
50 år 1 Okt.*

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

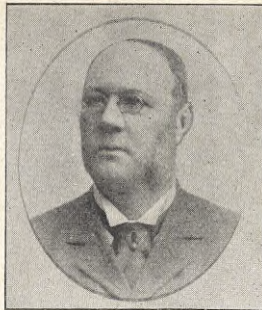
* Data nedan.

R. HULTMAN †.
F. d. Direktör. — Stockholm.
F. 26. † 18 Sept.*

R. ALMSTRÖM †.
Fabriksdirektör. — Stockholm.
F. 34. † 17 Sept.*

J. E. BEHMER †.
Borgmästare. — Norrlett.
F. 39. † 18 Sept.*

E. HULTMAN †.
Förtjattare. — Stockholm.
F. 67. † 19 Sept.*

CARL AXEL NORDENSKJÖLD. F. 46, u-löjtn. v. F. Lifgren-reg. 63; major o. överadjutant v. gen.-staben 82, överstelöjtn. o. chef f. Krigshögskolan 89, chef f. Landförsv.-dep. kommandoexp. 91, överste i gen.-staben 92, överste och chef f. Lifreg. gren. 97, generalmajor i armén o. chef f. tredje arméfördeln. 02, generallöjtnant 08; i dagarne beviljats afsked. V. ordförande i Skofde stadfullmäktige sedan 06. Komm. m. st. k. S. O. Hänvisa t. biografi o. helsidesporträtt i ärg. VIII:52.

CHRISTOFER VON PLATEN. F. 52, u-löjtn. v. Skånska dragonreg. 73, inträdde i generalstaben 82, avancerade till major derst. 93, major v. Lifg. t. h. 94, överstelöjtnant v. Kronpr. husarreg. 96 samt dess överste o. chef 02. Generalmajor i armén 08, chef f. 5. arméfördeln. 10, i dagarne utnämnd t. chef i tredje arméfördeln. Ordförande i direktionen i K. Gymn. Centralinstitutet 09, sedan innev. år ordf. i Krigshofrätten.

CHRISTOFER LEMCHEN. F. 51, u-löjtn. v. Jönk. reg. 71, major v. Västernorr. reg. 97, öv.-löjtn. derst. 98, chef i infanteriskjutskolan 99-01, överste o. chef i Karlskrona gren.-reg. 01, i dagarne utnämnd t. generalmajor o. kommandant i Karlsborgs fästning. Utöfvat en betydande verksamhet till frömma för det frivilliga skytteväsendet.

WILHELM LEUHUSEN. U-löjtn. v. Lifreg. husarer 59, överste o. chef i Smål. husarreg. 92, sek. chef i Lifreg. husarer 93-03. Eger egendomen Börstorp i Skarab. län.

ARNOLD VON CELSING. Stud.-ex. 56, elev v. Falm Berkskola 59-60. Inneh. fideikommissgodmarne Lindholm, Smedstorp o. Fräntorp i Söderm. län. Under många år kommunalordförande o. landstingsman. Kammarherre 66. Led. af Riksd. A. K. 82-84.

JOHAN GRIPENSTEDT. U-löjtn. v. Lifreg. drag. 71, ryttmästare 90, afsked 92. Innehar fideikommissgodmarne Bysta med Breivens bruk Örebro län. På sin tid ledamot af kommittéer rör. kommunala rösträtten på landet, kommunalskatt m. fl. Led. af landstinget. Led. af Riksd. F. K. sedan 91; led. i Statsutskottet 93-04.

JOACHIM BECK-FRIIS. Stud.-ex. 79, hofr.-ex. 84, Attaché s. a., andre sekret. i Utr.-dep. 86, legat.-sekret. i Washington 90, i S:t Petersburg 92, i Berlin 94; t. f. chef i Utr.-deps. polit. afd. 95, kansliråd o. chef i samma afd. 96, Envoyé extr. et min. plen. i Konstantinopel 03, i Wien sedan 05.

MATTHS FALK. Stud.-ex. 61, fil. dr. 69, docent i matematik v. Ups. Univ. s. ä.; lektor i Skara 76, i Uppsala 77, prof. i matematik v. Ups. Univ. 93-06. Matematisk författare, utg. af läroböcker.

JULES ÅKERMAN. Stud.-ex. 81, med. dr. 89, docent i kirurgi v. Lunds Univ. 90-94, underkirurg v. lasarettet derst. 91-93; prosektor i anatomi v. Karol. Inst. 93, lasarettsläkare i Kristianstad 94-95; sedan sistn. är e. o. professor i kirurgi v. Karol. Inst. samt andre öfverkirurg v. Seraf.-lasarettet; t. f. öfverläkare vid Riksförsäkr.-anst. sedan 02 led. i kommittén ang. Fältläkarekårens omorganisation 08. Led. af Sv. Läkarsällskapets nämnd samt suppleant i Sv. friv. sjukvårdsnäsens centralråd.

KARL FRIES. Stud.-ex. 79, fil. dr. 92. Egnade sig tidigt åt den kristliga ungdomsrörelsen, är sedan 88 sekreterare i Stockholms K. F. U. M. samt jemväl sekreterare i svenska förbundet af K. F. U. M. Sedan 95 ordf. i kristliga studentförbundet, har L. inom denna väldiga förening ledt förhandlingarne vid kongresser i de flesta europeiska länder och Japan.

HENRIK PALME. Stud.-ex. 56, kam.-ex. 58, ingenjörselev v. Torshälla kanalbyggn. 57-58, inträdde i statsens tjänst 60, notarie i borgarståndet v. ständsriksdagen 65-66, i bevilln.-utskottet 67-69 och sedermera i Första Kammaren. Grundade Stockholms Inteckningsgaranti A.-B. och inträdde i styrelsen 68, blef 69, bankens första verksamhetsår, dess v. ordförande o. verkst. direktör. Är sedan 07 vid sidan om cheisskapet styrelsens ordförande. Var 72-84 led. af Stockholms stadsfullmäktige. V. ordf. i Sv. Bankmannaföreningen, v. ordf. i Fondbörskommittéerna samt arbet. led. i K. Landbruksakademien. Biografi o. helsidesporträtt i ärg. X:49.

FREDRIK HOLM. F. i Korsör, genombick handelsläroverk samt blef 66 anställd i manufakturfirma i Göteborg. Öfvertog 71 firman J. A. Wettergren & Co derst. Under Hs eminent skickliga och kraftiga ledning har denna manufakturaffär utvecklats till ett kontinentalt affäretablissemang, numera under firman Konfektionsaktiebolaget J. A. Wettergren & Co, säkerligen ett af Nordens största affärer i sin bransch. — Är A.-Bs verkställande direktör. F. d. led. af Fattigvårdsstyret, led. af olika Frihamnskommittéer, led. af Göteborgs Handelskammare. Dansk konsul sedan 08.

KARL LUNDBERG. Innehafvare af den af fadern grundade, betydande firman K. M. Lundberg i Stockholm 74-02; då denna sistn. år sammanslogs med firman Joseph Leja till aktiebolaget Nordiska Kompaniet, blef L. dess ene verkst. direktör, 04 verkst. dir. jemväl för N. K:s underbolag. Led. af skiljenämnden för handel, industri och sjöfart i Stockholm, suppl. i handelskunng led. af Rådhusrätten; led. af styr. för Stockh. stads Sparbank, led. af styr. för Ränste- och Kapitalförsäkringsanstalten.

HELMER GUSTAFSON. Drivare handelsrörelse i Vaxholm o. Rindön. Led. af stadsfullmäktige, kyrko- o. skolråd; kyrkovård, ordf. i Fattigvårdsstyret, t. f. rådmän.

RUDOLF HULTMAN †. Utbildade sig utomlands i köpmansyrket, inköpte Olofströms pappersbruk samt var sedan 75 delegare i o. verkst. direktör i Stockholms Södra Jäst a.-b.

ROBERT ALMSTRÖM †. Efter afslutade studier tog A. anställning å Rörstrands porlinsfabriks kontor 50, öfvergick som biträde till tekniska afdelningen, företog fackstudier utomlands och blef sedan efter några år förste verkmästare vid Rörstrand. Delega i fabriken och dess tekniske disponent 63, aktiebolagets chef 93, aigick 08. — A:s betydelse för Rörstrand har varit epokgörande, såväl ur teknisk som affärssynpunkt; Rörstrand har vunnit rykte på världsmarknaden och kan numera framtvisa ett fabrikan i många afseenden jemställd med det yppersta i porlinsstillverkning. — Led. af Stockholms stadsfullmäktige 75-91; led. af kommittén i Kommerskollegii ombildning o. inrättande af Industri- o. Handelskamrar 83-85, Tullkommittén 88-92, Arbetskyddskommittén 91-02, kommittén i Stockholmsutställningen 97, Riksbanksfullmäktigt 05. — Led. af Riksd. F. K. 87-96 och 97-10; vid olika tider led. af Lagutskottet, Bevillningsutskottet, samt särskilda utskott (för arbetarförsäkringsfrågan o. för försvarsfrågan). Egnade inom riksdagen ett betydande intresse åt försvars- och tullfrågor, och särskildt för den förstnämnda var A. en framgångsrik förespråkare. Hänvisa till biografi o. helsidesporträtt i ärg. III:4.

EDVARD BEHMER †. Stud.-ex. 56, v. häradshöfd. 66, borgmästare i Norrletta sedan 70. Styr.-led. i Uplands E. Banks kontor derst 83, ombudsman v. Sparbanken 90. Landstingsman; led. af Riksd. A. K. 76-79, 95-99.

ERIC HULTMAN †. Var högt uppskattad för sina skildringar från Australien, der han vistats ett antal år, och hvilka utkommit i bokform eller såsom skisser och korta berättelser. — H. & D. har vid flera tillfällen kunnat publicera dylika skildringar, alltid underhållande och välskrifna. Innehade vid sidan om sitt skriftställarskap affärsanställning i Stockholm.

VECKANS DAGAR

17 Sept. Den första passagerareflykten i aeroplan företages af Ljungbyhed af löjtnant O. Dahlbeck. — Universitetet i S:t Andrews firar 500-årsjubileum under stora högtidligheter.

18 Sept. Göteborgs högskola firar 20-årsjubileum. — Svenska filatelistföreningen firar 25-årsminnet af sitt instiftande.

— Ryske ministerpresidenten Stolypin aflider till följd af de sår, han erhöi vid attentatet i Kiev.

19 Sept. Den s. k. Södertäljekonferensen sammanträder med cirka 700 deltagare från olika länder. — Från Lissabon meddelas, att allvarsamma oroligheter utbrutit i Spanien.

22 Sept. Från Teheran meddelas öfver S:t Petersburg, att exschahan af Persien tagits till fånga.

21 Sept. Konung Alfonso upphäver de konstitutionella garantierna och proklamerar diktatur. — Staden Torojavilla, Costa-rica, förstöres vid en jordbävning.

23 Sept. Resultatet af andrakammarvalen utgör tills dato 74 liberaler, 55 högermän och 43 socialdemokrater.

— Från London meddelas, att en flygning planeras mellan Köpenhamn och New-York, som beräknas taga 84 timmar i anspråk.

INNEHÅLL

Konung Gustaf V. — Från scenen och estraden. — I jakttider. Blodiga dyrtidsupplopp i Wien. — Från S:t Andrewsuniversitetets 500-årsjubileum. — Inbördesstriderna i Persien. — Brokigt utomlandsnytt. — "Ett spöke" af Gustaf Ullman. — Från svenska bygder. — Veckans porträttgalleri. — Veckans dagar.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföjd.